

◀ Nadporučík Max Hesse (v popředí) a poručík Rudolf Stanger s nejpoblárnějším výzvědným letounem ruské fronty Albatros B I pojmenovaným Durch na letišti v Brzesku v Haliči na podzim 1914.
Dole: Řád železné koruny III. třídy s vojenskou dekorací

Hledání ztraceného syna

Maxmilian Hesse se narodil 19. května 1887 v královském městě Slaný ve středních Čechách, velkou část života však prožil na dohled od hřebenu Krkonoš na Trutnovsku. Vyrůstal v pospolitě rodinně podnikatelského klanu Etrichů, z níž pocházela jeho matka Marie Eugenie, která přišla na svět 3. ledna 1866 v Trutnově a zemřela tamtéž 9. února 1943. Ta se po tragické smrti manžela vrátila na přelomu 19. a 20. století se třemi malými dětmi do rodiny svého otce, textiláckého podnikatele Johanna Etricha (15. 8. 1836 – 18. 12. 1912), původem ze Svobody nad Úpou, a nevlastní matky Terezie z dalšího známého továrnického rodu Walzelů. Přestože Max vystudoval vysokou školu a dosáhl titulu inženýra a jako „chef junior“ získával podnikatelské ostruhy ve firmě svého děda, která byla od roku 1901 vedena jako veřejná odchoďní společnost se sídlem v Trutnově, v níž měla jeho matka nezanedbatelný podíl, dokonce mnohem později sám vlastnil nevelkou mechanickou přádelnu lnu se 60 stavy ve Stárkově v osadě Vápenka, je pro většinu regionálních badatelů (o veřejnosti nemluvě) mužem no name. Zmíněná příbuznost s Etrichy a obklopení technickými vynálezy nejen v oboru lnářských a jutařských technologií, ale především novinkami v tehdy dynamicky se rozvíjejícím letectví dávají tušit, kterým směrem se další osud mladého Maxe ubíral. Ještě před založením *Etrich Flieger Werke GmbH Liebau* v 1. čtvrtletí roku 1912, což byla na zeleném drnu vystavěná moderní továrna na montáž etrichovských holubích letounů Taube konstruktéra Igo Etricha (25. 12. 1879 – 4. 2. 1967), v níž figuroval i Maxův prastrýc, Igův otec Ignaz Etrich

(21. 7. 1839 – 18. 2. 1927), vznikla pravděpodobně z jejich společné iniciativy v Berlíně firma *Sport Flieger Gessellschaft MBH*. Ta dle monopolního prodeje originálních „etrichů“ obstarávala zároveň veškerý letecký provoz s tímto typem letadel, včetně poskytování pilotního výcviku. Jedním z prvních frekventantů leteckého kurzu byl „za zvlášť výhodných podmínek“ (alespoň podle uště-

pačné poznámky životopisce Igo Etricha Hanuše Salze) i Dipl. Ing. Max Hesse. Rakouský pilotní diplom FAI číslo 31 mu byl vystaven 19. října 1911.

Letecké působení vojenského pilota Maxe Hesse, rezervisty hulánského regimentu č. 1, u vzdušných sil rakousko-uherské armády v I. světové válce, je také to jediné z jeho pestrého života, co je alespoň částečně zdoku-

Skupina rakouských letců na ruské frontě u Brodů na podzim 1914. První zleva kadet v záloze Vlastimil Fiala, druhý poručík v záloze Max Hesse, čtvrtý kapitán Josef Smetana (velitel Flik 1), pátý nadporučík Otto Jindra a šestý poručík v záloze Benno Fiala rytíř von Fernbrugg (budoucí esó s 28 potvrzenými sestřely)